

Motion till riksdagen

1989/90:Fi73

av Börje Hörnlund m.fl. (c)

med anledning av prop. 1989/90:150 Förslag till slutlig reglering av statsbudgeten för budgetåret 1990/91, m.m. (kompletteringsproposition)

Inledning

I kompletteringspropositionen för budgetåret 1990/91 redovisas regeringens syn på den ekonomiska utvecklingen. Enligt regeringen krävs en "skärpning" av den ekonomiska politiken i syfte att stabilisera ekonomin och stimulera tillväxten. Bl.a. konstateras att "den nuvarande utvecklingen med hög inflation, alltmer urholkad konkurrenskraft och växande underskott i bytesbalansen måste hejdas". Ett särskilt handlingsprogram för tillväxt, sysselsättning och välfärd presenteras. Förslag om en temporär höjning av mervärdeskatten om 1 % respektive ett tvåårigt kommunalt skattestopp läggs.

Ovanstående frågor behandlas i en partimotion från centerpartiets sida, där vår syn och vår bedömning av vilka åtgärder som är nödvändiga för att åstadkomma en positiv och balanserad ekonomisk utveckling redovisas. I föreliggande motion behandlas de förslag som rör arbetsmarknadsdepartementets område (prop 1989/90:150, bil 5).

Propositionen

I prop 1989/90:150, bil 5 redovisas vilka kompletterande åtgärder på arbetsmarknadspolitikens område som det ekonomiska läget föranleder. Föredraganden betonar att det "ställs höga krav på den ekonomiska politiken och på arbetsmarknadens parter" om balansen i ekonomin skall kunna återupprättas och allas rätt till arbete försvaras. Det krävs inte bara insatser i form av "pengar och personal" utan den fortsatta förnyelsen av arbetsmarknadspolitiken är också en "fråga om att utforma, dimensionera och samordna lämpliga åtgärder utifrån ett helhetsperspektiv". Olika regel- och åtgärdssystemens lämplighet måste prövas och en strävan vara att ständigt effektivisera och förbättra utnyttjandet av tillgängliga resurser. Arbetsmarknadspolitiken måste utformas så att den bidrar till såväl ett ökat utbud av arbetskraft som ökad tillväxt och produktivitet.

Vidare måste offensiva satsningar ske för att förnya arbetslivet och "ta upp kampen mot dåliga arbetsmiljöer" samt "bistå och rusta" den enskilde för arbetsmarknadens behov. Detta innebär enligt föredraganden en "fokusering" på arbetslinjen i arbetsmarknadspolitiken och ett fortsatt arbete för att "bryta" den könsuppdelade arbetsmarknaden.

De förslag som konkret behandlas i propositionen hänför sig dock till vissa av AMS aktualiserade förstärkningar respektive omfördelningar av medel i syfte att genomföra dels behövliga effektiviseringar i arbetsförmedlingen, dels förstärkningar av arbetsmarknadsutbildningen. I övrigt behandlas bl a vikten av att få fler flyktingar och invandrare i arbete och insatser för att "bekämpa" deltidsarbetslöshet.

Centerns syn

Från centerpartiets sida har vi i tidigare motioner till innevarande riksmöte angett vår syn på arbetsmarknadspolitikens inriktning. Vi har därvid framhållit att tillgång till arbete eller utbildning har en central roll för varje individ genom den sociala betydelse arbetet har för gemenskap, personlig utveckling, identitet och självtillit. Det är också grunden för en självständig försörjning. Förfärdarbetet är lika viktigt för kvinnor som för män.

Samhället måste därför ha en god arbetsmarknadspolitisk beredskap för att möta konjunkturnedgångar och de krav som strukturförändringar inom näringslivet ställer. Målsättningen att alla skall beredas arbete måste ligga fast. Det är med denna utgångspunkt viktigt att bredda och differentiera lokala arbetsmarknader i olika delar av Sverige så att människor har valmöjligheter. Tillgången på arbete eller utbildning är en väsentlig förutsättning för andra levnadsvillkor och styr möjligheterna att nå positiv samhällsutveckling.

Vi har med kraft understrukit att de brister och problem, som redovisas i kompletteringspropositionen på arbetsmarknaden, är en följd av den förda ekonomiska politiken. Den har varit starkt koncentrationsdrivande och har kraftigt förstärkt de regionala obalanserna med alltmer accentuerade problem både i avfolkningsbygder och inflyttningsorter som följd. Denna utveckling har inom expansiva områden skapat en överhettning med löneglidning och inflation som följd. Andra områden har haft långsammare tillväxt, stagnation eller t.o.m. recession. De regionala skillnaderna i arbetslösheten är också betydande. I t.ex. Pajala uppgår arbetslösheten inklusive personer i arbetsmarknadspolitiska åtgärder till 12,7 %, medan motsvarande andel i Gnosjö och Danderyd är 0,8 % respektive 0,2 %. Regeringens politik har också direkt gynnat storföretagen och expansiva områden på småföretagens och regionalt utsatta områdens bekostnad.

I vår motion om arbetsmarknadspolitikens inriktning framhölls att samhällets insatser måste inriktas mot att ge förutsättningar för arbete och utbildning över hela landet. Det gäller att driva en närings- och regionalpolitik som ger tillräckligt många arbetstillfällen i alla delar av landet. Det gäller också att med utbildningsinsatser underlätta ny- eller återinträde på arbetsmarknaden. Dessa åtgärder måste särskilt inriktas till förmån för ungdomar, kvinnor, långtidsarbetslösa och arbetshandikappade.

I motionen betonades även att åtgärder måste vidtas så att flyktingar och invandrare inte förhindras att av formella skäl snabbt ta arbeten som kan erbjudas.

– Arbetslivsfonden

En viktig del i en fungerande arbetsmarknadspolitik är insatser för rehabilitering och förbättrade arbetsmiljöer. Centerpartiet har aktivt medverkat till att arbetslivsfonden inrättas. Genom fonden tillförs arbetsmiljöområdet avsevärda offensiva resurser för förbättrade arbetsmiljöer och rehabiliterings- och arbetsanpassningsåtgärder. Arbetslivsfondens primära uppgift måste enligt vår mening vara att stödja konkreta insatser för förbättrade arbetsmiljöer och rehabiliteringsinsatser och avse fall där åtgärder i annat fall inte skulle ha kommit till stånd.

– Produktivitet och välfärd

I propositionen anförts att den enskilda människans arbete är grunden för den ekonomiska tillväxten och möjligheterna att utveckla välfärden. Vidare är en rättvis fördelning av resultatet också nödvändig för att alla skall känna delaktighet, motivation och ansvar för utvecklingen.

Från centerpartiets sida vill vi i detta sammanhang erinra om vad vi anført i samband med reformeringen av skattesystemet. Vi har därvid påtalat nödvändigheten av att skatteomläggningen får en rättvis fördelningspolitisk profil. Den finansiering av skatteomläggningen, som föreslagits av regeringen och folkpartiet, går stick i stäv med de uttalanden som föredragande statsråd gör. Centerpartiet har i anledning av skattepropositionerna lagt alternativa förslag till finansiering av skatteomläggningen som innebär både en mer rättvis fördelningspolitisk profil och ett minskat inflationstryck i ekonomin och därmed bättre förutsättningar för en positiv ekonomisk utveckling och en balanserad arbetsmarknad.

– Arbetslinjen

Från centerpartiets sida har vi vid upprepade tillfällen betonat att arbetslinjen måste gälla, dvs att möjligheterna till arbete eller utbildning skall ha uttömts innan kontant arbetslöshetsunderstöd utgår. Vi har även understrukt att arbetslinjen även skall vara vägledande för såväl arbetshandikappade som flyktingar och invandrare. Det är både positivt för den enskilde och för samhället om dessa grupper kan erhålla arbete antingen på den reguljära arbetsmarknaden eller genom speciella statliga insatser.

– Ökade möjligheter för äldre att arbeta

En viktig del i att öka arbetskraftsutbudet är insatser som förhindrar onödig förtidspensionering och åtgärder som underlättar för pensionärer att fortsätta med sin yrkesverksamhet. Föredraganden anför att hon avser återkomma till dessa frågor senare.

Vi vill i detta sammanhang påtala vikten av att skattesystemet inte missgynnar pensionärerna. Dessa måste i skattehänseende likabehandlas med andra skattskyldiga och samma skatteregler skall gälla för pensionärer som för övriga inkomsttagare.

Vi vill dock från centerpartiets sida erinra om vårt förslag om införande av ett system med höjd grundpension, lika för alla. Förslaget innebär att en grundpension, motsvarande 68 % av 4,5 basbelopp (i dagsläget drygt 90 000 kr.) införs. Förslaget innebär att merparten av de särregler som förekommer

för pensionärer kan avvecklas. Folkpension eller pensionstillskott utanför ATP-systemet behöver inte utgå. Marginaleffekter vid olika typer av stöd försvinner etc.

Med våra förslag skulle sannolikt intresset hos pensionärer att stå till arbetsmarknadens förfogande bli större än för närvarande, vilket skulle leda till ett ökat utbud av arbetskraft. Detta bör ges regeringen till känna.

– Ordning och reda på arbetsmarknaden

Föredraganden erinrar om den oro som råder på den svenska arbetsmarknaden med bl a vilda strejker som följd. Någon analys av de bakomliggande orsakerna till att parterna på arbetsmarknaden inte längre centralt förmår att hantera konflikterna på ett tillfredsställande sätt, finns däremot inte. En grundläggande orsak till den nuvarande situationen på arbetsmarknaden är den förda koncentrationspolitiken som skapat betydande klyftor och konflikter. Centerpartiet har närmare utvecklat dessa frågor i en motion med anledning av prop 1989/90:95 om allmänt lönestopp (mot 1989/90:A 21).

Föredragandens recept är en utredning som syftar till nya regler och lagar för att förbättra förhandlingsformerna och spelreglerna på den svenska arbetsmarknaden. Vi vill för vår del även understryka vikten av att sådana störningar på arbetsmarknaden som "maskningar" av nyckelgrupper och massjukskrivningar i syfte att nå egna fördelar beaktas i detta sammanhang. Detta bör ges regeringen till känna.

– En effektivare arbetsförmedling

I propositionen föreslås att det s.k. systemet med "jobb-klubbar" skall utvidgas. Enligt föredraganden är erfarenheterna av denna verksamhet goda. Det är enligt vår mening positivt att genomströmningen av arbetssökande kunnat öka och arbetsförmedlare och arbetsvägledare mera kunnat inrikta sin verksamhet mot mer svårplacerad arbetskraft. Vi ser därför positivt på att denna verksamhet utvidgas. Vi anser dock att utökningen av verksamheten skall ske i län där sysselsättningsgraden är lägst och arbetslösheten störst. Detta bör ges regeringen till känna.

– ADB-stöd inom arbetsmarknadsverket

AMS har i sin anslagsframställning hemställt om medel för att påbörja en anskaffning av dataterminaler till arbetsvägledarna. För nästkommande budgetår beräknas kostnaden för detta vara 15 milj. kr.

Föredraganden anför att enligt hennes mening bör AMS, innan en anskaffning av terminaler sker, samråda med statskontoret i syfte att ytterligare precisera vilka behov som finns. Föredraganden föreslår mot denna bakgrund att 15 milj. kr. ställs till regeringens förfogande för en "eventuell" utbyggnad som senare kan bli aktuell.

Enligt vår mening bör, med hänsyn till att ytterligare beredningsarbete återstår, inga medel nu anvisas för detta ändamål. Regeringen bör om så blir aktuellt återkomma till riksdagen med en begäran om anvisning för förstärkt ADB-stöd inom AMS, medel vilka AMS själv bör få disponera. Propositionen bör således avslås i denna del.

– Arbetsmarknadsutbildning

I propositionen hemställs vidare om medel för ett särskilt bidrag till delta-

gare i yrkesutbildningar inom verkstadsindustrin. Bakgrunden anges vara att det är stora svårigheter att rekrytera arbetskraft inom detta område. Platser har inte kunnat fyllas, trots att deltagaren efter genomförd utbildning kunnat garanteras arbete.

Vi anser att det, mot bakgrund att företagen har ett eget intresse av en förstärkt utbildning inom detta område, inte finns något behov för samhället att särskilt stimulera denna utbildning. Enligt vår mening bör företagen av eget intresse ge de ytterligare stimulanser som behövs så att nödvändig utbildning inom detta område kan genomföras. Något särskilt utbildningsbidrag, finansierat över statsbudgeten, bör således inte lämnas för detta ändamål. Propositionen bör därför avslås i denna del.

– Upphandlad utbildning

AMS har hemställt om att medelsramen för arbetsmarknadsutbildningen räknas upp till följd av de kostnadsökningar som löneavtal och andra fördyringar medfört för utbildningsanordnarna. Kostnadsökningen för köp av utbildning beräknas till 85 milj. kr. Föredraganden tillstyrker AMS hemställan i denna del.

Enligt vår mening bör AMS i likhet med andra, t.ex. myndigheter, kommuner, landsting, genom rationaliseringar och effektiviseringar, motverka de kostnadsfördyringar som löneavtalen leder till. AMS borde också ha vissa möjligheter att påverka priset på de kurser som upphandlas och därigenom begränsa kostnadsökningarna. Kommunal verksamhet är idag i samma läge som AMU och AMS. Kommuner och landsting har dock själva genom rationaliseringar och neddragningar att anpassa sin verksamhet till de ekonomiska ramarna som finns.

– Fler flyktingar och invandrare i arbete eller åtgärder

Från centerpartiets sida har vi i annat sammanhang med kraft understrukt att arbetslinjen även måste gälla för flyktingar och invandrare. Passiv bidragsgivning måste undvikas. Det finns ett betydande antal inskrivna på förläggningarna som har fått uppehållstillstånd, men ej kunnat slussas ut på arbetsmarknaden.

Det är väsentligt att insatser sker så att dessa kan beredas arbete. Enligt vår mening får inte regelsystemet för flyktingars och invandrades inträde på arbetsmarknaden utgöra ett hinder för dem att snabbt få arbete eller utbildning. Enligt vår mening bör också ett temporärt arbetstillstånd kunna ges i avvaktan på beslut om uppehållstillstånd.

Ett förhållandevis stort antal människor finns idag i flykting- eller mottagningsförläggningar. Det är enligt vår mening positivt både för den enskilde och samhället om en flykting kan beredas arbete snabbt. Risken för passivisering är annars stor genom de långa väntetiderna på besked om man får stanna eller inte.

Arbetsförmedlingen bör därför omedelbart, efter en flyktings ankomst, ta reda på utbildningsbakgrund och arbetsönskemål. Genom det av oss förordade temporära arbetstillståndet blir det också möjligt för flyktingen att ta arbete i anslutning till förläggningen eller dess närhet. Arbetsgivarna bör också beredas möjlighet att informera om vilka möjligheter till arbete som finns på eller i närheten av förläggningssorten.

Vi bedömer att vårt förslag om en intensifierad arbetslinje för flyktingar och invandrare innebär att dessa i ökad utsträckning kan svara för sin egen försörjning på ett sätt som minskar behovet av statsmedel för att bestrida förläggningskostnaderna. Vi föreslår mot denna bakgrund att 1,9 miljarder anvisas utöver vad som förordats i budgetpropositionen, vilket är en minskning i förhållande till regeringens förslag med nära 500 milj.kr.

Om regeringen inte förmår att fullfölja en intensifierad arbetslinje enligt vårt förslag får regeringen återkomma på tilläggsbudget med äskande om ytterligare medel.

Vi vill i detta sammanhang understryka vikten av att den aviserade utvärderingen av arbetsmarknadsverkets insatser för flyktingar och invandrare genomförs snarast i syfte att förbättra och effektivisera verkets insatser på detta område.

Vad här har anförts bör ges regeringen till känna.

– Deltidsarbetslösheten måste bekämpas

Fran centerpartiets sida har vi i olika sammanhang betonat vikten av en flexibel arbetstid och vikten av att arbetstiden så långt möjligt anpassas efter den enskildes behov.

I propositionen aviseras att regeringen avser ta upp överläggningar med parterna inom det statliga och kommunala området samt handeln om den s.k. "deltidsproblematiken". Utgångspunkten för överläggningarna skall vara åtgärder för att minska "deltidsarbetslösheten".

Föredraganden anför vidare att inom departementet för närvarande övervägs olika åtgärder i syfte att "tvinga fram en minskning av deltidarbetslösheten". Åtgärder som avses är förändringar i lagstiftningen eller sanktioner mot arbetsgivare inom branscher med hög "deltidsarbetslöshet".

Fran centerpartiets sida delar vi självfallet uppfattningen att, i de fall en reell deltidarbetslöshet förekommer, insatser bör ske för att motverka denna. Målsättningen bör också vara att alla som så önskar skall ha ett heltidsarbete. Det är särskilt angeläget att samhällets insatser inriktas mot unga nytillträdande på arbetsmarknaden. De bör av bl.a. ekonomiska och sociala skäl beredas heltidstjänster.

Av ekonomiska skäl finns emellertid idag många deltidanställningar inom t ex vård och omsorg, där innehavaren önskar en heltidstjänst. Samtidigt kan dock konstateras att den förda ekonomiska politiken och det alltmer ansträngda ekonomiska läget inom kommuner och landsting, som följd av den förda ekonomiska politiken, tvingar kommuner och landsting att begränsa anställningarna till lägsta möjliga timtid. Det är därför enligt vår mening viktigt att kommuner och landsting får ekonomiska förutsättningar att motsvara berättigade krav på heltidstjänster. Detta bör ges regeringen till känna.

Föredragandens syn antyder också en inställning, där deltidarbetet ses som enbart av ondo. Förståelse saknas uppenbarligen för att enskilda människor, t.ex. hemarbetande och studerande, behöver förstärka sin ekonomi genom tjänstgöring inom t ex handel och vård under helger och kvällar.

Enligt vår mening präglas föredragandens uttalanden i dessa hänseenden av en inskränkt överhetssyn i linje med vad som brukade karakterisera de tidigare, totalitära, öststatsekonomierna, där man med centrala beslut ge-

nom tvång försökte forma arbetsmarknad och ekonomi. Detta synsätt är främmande för en marknadsekonomi av svensk modell. Detta bör ges regeringen till känna.

Mot. 1989/90
Fi73

Anslagsfrågor

– Information om semesterfrågor

I propositionen föreslås att 5 milj.kr. skall avsättas för information kring möjligheten för arbetstagarare att efter överenskommelse med arbetsgivaren avstå från semesterdagar.

Vi anser att en sådan informationskampanj till hushallen bör kunna ske inom ramen för redan anvisade medel för utredningar och information. Propositionen bör således avslås i denna del.

– Arbetsmarknadsverkets förvaltningskostnader

Med hänvisning till vad som ovan anförts om förstärkt ADB-stöd föreslås att regeringens förslag om medelsanvisning för detta ändamål avslås, vilket innebär att ramanslaget Arbetsmarknadsverkets förvaltningskostnader för budgetåret 1990/91 räknas upp med 40 milj.kr. utöver vad som föreslagits i budgetpropositionen.

– Arbetsmarknadsutbildning

Vårt förslag om att företagen själva skall ansvara för att stimulera fram fler deltagare till yrkesutbildningar inom verkstadsindustrin innebär att kostnaden för arbetsmarknadsutbildning minskas med 30 milj.kr. i förhållande till regeringens förslag.

– Sysselsättningsskapande åtgärder

Föredraganden föreslår, i syfte att finansiera de utbudsstimulerande åtgärder som förordas, att stödet till industribeställningar slopas. Detta innebär att anvisade medel över littera B 5 minskas med 95 milj.kr., varav 50 milj. förs över till Insatser för flyktingar och invandrare. Resterande 45 milj.kr. föreslås ej anvisas.

Vi anser att beställarstödet med hänsyn till den begränsade omfattningen kan minskas. Möjligheten bör dock finnas kvar. Vi anser därför att 45 milj.kr. bör avdelas för detta ändamål. Propositionen bör således avslås i denna del.

Arbetslivsfrågor

– Särskilda åtgärder för anpassning och arbetsanpassning

Vi vill vidare från centerpartiets sida erinra om att vi lagt förslag som syftar till en större flexibilitet vad avser lönebidragssystemet. Lönebidragen bör beräknas utifrån den arbetsinsats som den handikappade gör.

I propositionen föreslås att verksamheten med flexibla lönebidrag bör utökas till att omfatta ytterligare fem län. Erfarenheterna från försöksverksamheten har varit entydigt positiva. Vi anser därför att den bör utvidgas till alla län.

Det är vidare rimligt att bidraget till statliga arbetsgivare i vissa fall kan utgå med mindre än 100% av lönekostnaden. Nivån bör även i dessa fall anpassas efter den arbetsinsats den arbetshandikappade utför.

I detta sammanhang vill vi emellertid erinra om att flertalet ideella organisationer har en så svag ekonomi att anställning av arbetshandikappade förhindras om en alltför stor egen löncandel utkrävs.

Detta bör ges regeringen till känna.

Arbets- och semester

I propositionen konstateras med hänvisning till arbetsstidskommittén att införande av en arstidsarbetsnorm skulle kunna leda till flexibilitet och större överblick i uttag av arbetsstidsförkortningar samt att ett steg mot detta förhållande kan tas genom ett mer flexibelt uttag av den semester som överstiger fyra veckor.

Vi vill för vår del instämma i behovet av att ökad flexibilitet i arbetsstidsuttaget och bättre möjligheter att anpassa detta till enskilda människors individuella behov. Bl.a. bör även del av semester kunna läggas ut mer flexibelt, t.ex. genom antingen kortad daglig arbetstid eller kortad veckoarbetstid.

Vi vill från centerpartiets sida även understryka föredragandens uttalande att förlängningen av semestern är ett medel att motverka den fördelningspolitiska segregering som råder på detta område. Vi delar denna uppfattning och har närmare utvecklat dessa frågor i en särskild motion till innevarande riksmöte.

I propositionen föreslås att arbetstagare skall kunna avstå från viss del av berättigad betald semesterledighet efter överenskommelse med arbetsgivaren. Vi har inget att erinra mot detta förslag. Enligt vår mening finns dock ingen anledning, såsom föreslås, att den fackliga organisationen skall underlättas. Riskerna för att arbetsgivare skall missbruka denna möjlighet är små och ett sådant krav upplevs som onödigt byråkratiskt. Propositionen bör således avslås i denna del. Vi återkommer i övrigt till dessa frågor när förslag läggs på grundval av arbetsstids- och semesterkommittéernas betänkanden.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om sambanden mellan arbetsmarknadspolitikens inriktning och den ekonomiska utvecklingen,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om betydelsen av ett rättvisare pensionssystem för ett ökat utbud av arbetskraft,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av vidgad analys av orsakerna till störningarna på arbetsmarknaden,
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utvidgningen av s.k. jobbklubbar,
5. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förstärkt ADB-stöd inom arbetsmarknadsverket samt med avslag på proposition 1989/90:150 i denna del till ramanslaget Arbetsmarknadsverkets förvaltningskostnader för budgetåret

1990/91 anvisar 40 000 000 kr. utöver vad som föreslagits i proposition 1989/90:100, bil. 12.

6. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:150 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om stimulansbidrag för arbetsmarknadsutbildningar inom verkstadsindustrin samt beslutar att någon medelsanvisning till Kontant arbetsmarknadsstöd och utbildningsbidrag för budgetåret 1990/91 utöver vad som föreslagits i proposition 1989/90:100, bil. 12, ej skall ske.

7. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om åtgärder för att få fler flyktingar och invandrare i arbete.

[att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:150 i denna del till förslagsanslaget Förläggningskostnader för budgetåret anvisar 1 900 000 000 kr. utöver vad som föreslagits i proposition 1989/90:100, bil. 12, i enlighet med vad anförts i motionen.¹]

8. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:150 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inriktningen av åtgärderna för att motverka deltidsarbetslöshet,

9. att riksdagen beslutar avslå proposition 1989/90:150 såvitt avser föreslagen anvisning om 5 000 000 kr. till information om semesterfrågor för budgetåret 1990/91 i enlighet med vad som anförts i motionen,

10. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:150 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av fortsatta möjligheter till stöd för industribeställningar,

11. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:150 i denna del till Sysselsättningsskapande åtgärder anvisar medel i den omfattning som föreslagits i proposition 1989/90:100, bil. 12,

12. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:150 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ökad flexibilitet i lönebidragssystemet och omfattningen av den pågående verksamheten med flexibla lönebidrag.

13. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om vikten av ökade möjligheter för ett flexibelt uttag av arbetstid och semester.

14. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:150 i denna del som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kravet på att facklig organisation skall underrättas om arbetstagare avstår från viss del av berättigad betald semesterledighet.

¹ 1989/90:5175

Stockholm den 10 maj 1990

Mot. 1989/90

Fi73

Börje Hörnlund (c)

Kersti Johansson (c)

Roland Larsson (c)

Marianne Andersson (c)

Kjell Ericsson (c)

Håkan Hansson (c)

Sven-Olof Petersson (c)

Per-Ola Eriksson (c)

Göran Engström (c)

Gunhild Bolander (c)

Ivar Franzén (c)

Jan Hyttring (c)